

andret hele Lovforslagets Karakter fra først til sidst. Dette Udkast, der oprindelig er udarbejdet af den tidligere Generalauditor Scheel, og hvoraf mange Paragrafer endnu ere blevne tilbage uforandrede, er, og det haaber jeg, ærede Medlemmer ville indrømme, i en væsentlig Grad forandret, naar man i Kapitel 2 forandrer Straffenes Karakter, thi kan jeg i et givet Tilfælde idømme en Mand Bagtarrest eller hvilken som helst Arrest, saa har det sin store Betydning, om Lovforslaget giver Midler til, at jeg kan omskrive denne Arrest i en kortvarig, intensiv Straf, som tidligere Krumslutning var, eller som den staaende Arrest vilde være; men kan jeg ikke omskrive denne Straf til en anden, saa faar hele Lovforslaget derved en grundforandret Karakter. Idet jeg omtaler, at man har støttet sig paa den tydske Straffelov, maa jeg tillige gjøre den Bemærkning, at man ogsaa ved tidligere Leiligheder har udtalt, at man har støttet sig til den svenske Straffelov og man har her ved Forhandlingerne i 1871—72 nævnt, hvilke Straffe der var i den svenske Straffelov; men man har glemt en meget væsentlig Ting, man er ikke tillige gaaet til at se, hvilke Bestemmelser der findes i den svenske Disciplinarforordning, og naar man faar dette Korrektiv med, saa kommer først den svenske Straffelov til sin Ret. I den svenske Disciplinarforordnings § 17 hedder det: „Gjør nogen af Mandskabet efter at have været straffet tre eller flere Gange efter Straffeloven for Krigsmagten eller efter denne Forordning, og for saa vidt det alene har været Disciplinarstraffe mindst en Gang i trede Grad, sig skyldig i Disciplinarforseelse, skal han, hvis han hører til en hveret Afdeling, og der ikke er Sandsynlighed for, at han ved at forblive ved den Tropsafdeling, til hvilken han hører, kan føres tilbage til sin Pligt, udstryges af Rullerne og overgives til Kongens Befalingsmand, som anordner om hans Afsendelse til Kronarbejdskorpsen, for at han der kan holdes til Arbejde under den tilbagestaaende Del af sin Kapitulationstid. Spører den, der har begaaet Forseelsen, til et inddeelt Regiment eller Korps, skal han ligeledes udstryges af Rullerne, hvis Rust- eller Nodeholderen giver sit Samtykke dertil; men negtes saadant Samtykke, skal der gives Melding om Forholdet ved Generalinspektionen, og den, der forestaar denne Inspi-ering, bestemmer da efter at have undersøgt Sagen, hvorvidt den, der har forset sig, skal udstryges af Rullerne eller have Lov til at blive staaende i Tjenesten. I sidstnævnte Tilfælde kan den, der foretager Inspi-eringen, om han saa finder for godt, overdrage til Regiments- eller Korpschefen, hvis Feilagtige ikke bedrer sig, men paany gjør sig skyldig i Forbrydelse, at affædige ham af Tjenesten før næste Inspi-ering.“ Kanonerer, Matroser og andre saadanne under Krigsmagten ansatte Personer, der kunne henregnes til Mandskabet, men som hverken ere hvervede

eller tilhøre en „indelt trup“, maa ligeledes i de Tilfælde, hvorom denne Paragraf handler, kunne sættes ud af Krigstjenesten og stryges af Rullerne“. Nu vil jeg dog haabe, at man vil indrømme mig, at et saadant Korrektiv, som den svenske Straffelov har, at man kan sende Enhver, der har været straffet et vist Antal Gange, hvis han hører til en hveret Afdeling, til et Disciplinarkompagni, og at man kan stryge den Mand af „indelt trup“, der ikke gjør Gavn, og derved erklære ham for uærdig til at tjene i Hæren, er Noget, hvortil vi ikke have noget som helst Tilsvarende i dette Lovforslag, saa at man ikke kan tage den svenske Lov til Indtægt — hvilken Mening man saa iøvrigt har om den. Hvad iøvrigt den tydske Straffelov angaar, har man jo heller ikke villet optage alle dens Straffebestemmelser; man har ikke villet optage Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Den ærede Ordfører udtalte før, at der her ikke var Tale om at bevare en bestaaende Straf, men om at indføre noget Nyt. I saa Henseende tror jeg ikke, at den ærede Ordfører har fuldstændig Ret. Jeg har tilladt mig ved første Behandling at udtale, at vi i Hæren meget godt have kjendt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, uden at vi derfor have givet Bedkommende Prygl. At han kunde faae det, skal indrømmes, men vi have anvendt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse med den bevidste Hensigt ikke at ville anvende Prygl, og hvis det ærede Medlem vil se de Straffejournaler, der findes som Bilag til Udvalgets Betænkning, vil han se, at af alle de Tilfælde hvori der har været idømt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, har kun Halvdelen været forbunden med Anvendelsen af Rottingslag, hvad der maasse turde være et Bevis. Om det iøvrigt kan være ganske korrekt at betragte en Mand, der er feig, som en hæderlig Mand, skal jeg henstille. Jeg deler ikke den ærede Ordførers Betragtning i saa Henseende.

Jeg turde maasse sluttelig gjøre en almindelig Bemærkning. Som den ærede Ordfører oplyste i sit Indledningsforedrag, have vi i Udvalget ikke været skilte af politiske Grunde. Jeg tror, at vi have arbejdet med hinanden paa fuldstændig neutralt Grundlag, og at det ogsaa maa siges, at der fra alle Sider er arbejdet paa at komme til en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal. At det ikke er lykkedes, ligger i Forhold, som Betænkningen tilfrækkelig belyser; thi Flertallet udtaler, hvad ogsaa den høitærede Ordfører bemærkede, at man kunde have været tilbøjelig til at gaa ind paa Skærpeiser af Loven paa visse Omraader, men at man ikke har fremsat Forslag derom af Hensyn til den ærede Ministers Modstand. Min Mening med at gjøre opmærksom herpaa er nu ikke at opfordre de ærede Herrer til at stille Modstand mod den ærede Minister; men jeg ønsker, at man vil gjøre sig Umage for, uanset noget Andet, end Sagen selv, ved Afstemningen